

licht van de zijde der menschen nog lof over onze milddadigheid ons worden toegezwaaid. Wat is hetgene wij aan 's Heeren dienst ten offer brengen? Een deel wellicht van wat er overbleef, nadat we eerst in allen dagelijkschen nood naar onzen wensch voorzagen. Ja, al ware het geheel ons overschot, dan nog rust daarop de toorn des Heeren eer dan zijn welbehagen. Ook zoo toch blijft het natuurlijke boven het geestelijke. De mensch eerst, en daarna de Heere. Zoo ontvangt de mensch niet van Hem. Maar God van den mensch. Wat deze missen kan. Met al uwè mildheid, o, mensch! doet ge in den grond anders niet dan met uw zilver en uw goud de gramschap des Heeren koopen, als een zeer kostelijken schat. Als waarlijk niet onschuldige en onschadelijke oppervlakkigheid wraakte dan ook de mond, die, straks, een half jaar geleden, aan Genève's meer voor immer werd gesloten ¹⁾, de praktijk van zoo menige diakonie, die zonder onderscheid allen tijdelijken nood, ten minste onder de huisgenooten des geloofs, door eene gave zoekt te lenigen, terwijl het geestelijk woord, daarbij wellicht gesproken, door de gave zelve als tot spottaal wordt gemaakt.

Eene diakonie, die verzuimt zelfs te onderzoeken, of eene weduwe, naar het woord van den Apostel, waarlijk weduwe is, dan wel of zij kinderen of kindskinderen heeft, die den voorouders helpen kunnen? — hun „wedervergelding” moeten doen (1 Tim. V : 4), of hier niet een geloovig man of eene geloovige vrouw eenen plicht verzaakt (1 Tim. V : 16), — is niet een dienaarssse van barmhartigheid, maar van onbarmhartigheid.

Eene diakonie, die rust, alvorens aan de weduwen, die waarlijk weduw zijn, „*genoegzame* hulp” verschaft wordt, volbrengt des Heeren Woord niet, hetwelk wil, dat zij ze *eert*. (1 Tim. V : 3 en 16)

Maar zoo is ook het doen van eene armverzorging, welke de tijdelijke ellende aanstonds met eene gave poogt te stoppen, wellicht gelijk aan zoo menige instelling, die zich zoekt te ontfemen over de slachtoffers der zonde; ja, ook dat kwaad poogt te bestrijden; maar gelijktijdig het voedt door mee te werken aan het openlijk of bedektelijk loswrikken van het geloof in Gods Woord.

¹⁾ Dr. W. van den Bergh, 30 April 1890 te Montreux overleden.